

ad § 220.

1 s t e S t y k k e. Under Hensyn til Art. 1 og Art. 4, 2 i Konventionen om Sammenstød er det anset for rigtigst udtrykkelig at fremhæve, at Reglerne ogsaa finder Anvendelse paa Skade, der ved Sammenstødet forarsages paa andet Gods, der findes ombord, end Ladningen, saasom Besætningens eller Passagerernes Klæder, Rejseforødenheder og medførte Værdigenstande.

Indførelsen af Ordet »Person« er nødvendiggjort ved Konv. Art. 1, hvorefter Skade paa Person skal erstattes efter de samme Regler som Skade paa Gods, medens saadan Skade efter vor gældende Ret bliver at erstatte i Overensstemmelse med de *almindelige* Regler om Skadeserstatning.

Konventionen indeholder derimod ingen Regler om Skadeserstatningens Omfang, hvorefter det i denne Henseende kan have sit Forblivende ved Bestemmelserne i Straffelovens § 301.

Bestemmelsen om Erstatning for Tabet af Forsørger er nødvendiggjort ved Indholdet af Konventionens Art. 1 sammenholdt med Art. 3 og Art. 4, 1, der er uforeneligt med Bestemmelsen i den almindelige borgerlige Straffelov 10. Februar 1866 § 302, hvorefter Erstatning kun kan idømmes, naar den Skyldiges Forhold skønnes at være strafbart, men ikke i Tilfælde, hvor den udviste Uagtsomhed ikke har denne Karakter.

Medens de norske Delegerede vil foreslaa den tilsvarende Ændring indført i Lov om den borgerlige Straffelovs Ikrafttræden 22. Maj 1902 § 21, har der ikke for de svenske Delegerede foreligget Foranledning til at foreslaa nogen Lovændring paa det her omhandlede Punkt. Det skal herved bemærkes, at ogsaa de danske Delegerede finder det lidet rimeligt, at den saaledes foreslaaede Udvidelse af Straffelovens § 302 alene skal gælde, hvor Døden er forarsaget ved et *Skibssammenstød*. Under Hensyn til, at der formentlig i den nærmeste Tid kan ventes at ville foreligge et Udkast til en ny borgerlig Straffelov, har man dog ikke ment at burde foregribe Udviklingen, men har indskrænket sig til alene at foreslaa Bestemmelsen indført i Kapitlet om Sammenstød, hvor Indførelsen er paabudt ved Konventionens Tiltædelse. Om Redernes Hæftelse for den heromhandlede Erstatning saavel som for anden Skade paa Person henvises til Bemærkningerne til § 222.

2 d e t S t y k k e. Den her indførte Ændring skal — i Overensstemmelse med Konventionens Art. 4, 1 paa en tydeligere Maade end det er Tilfældet i den nuværende Affattelse — udtrykke, at Fordelingen af Erstatningspligten skal være *proportional* med Størrelsen af de begaaede Fejl. Det ligger i den benyttede Formulering, at Skaden vil være at fordele lige mellem de Skyldige, naar de paa hver Side begaaede Fejl skønnes at være lige store.

Som Bestemmelsen nu er formuleret, afgiver den ogsaa Hjemmel for en Ladningsejers Krav paa Skade paa hans indladede Gods, naar dette Krav rejses overfor det af ham befragtede Skib. Dette stemmer med Konventionen; jfr. navnlig Udtrykket »leurs cargaisons« i Art. 4, 2. Det er dog ikke herved udelukket, at Ladningsejeren paa Grundlag af Befragtningskontrakten jfr. Sølovens § 142 *e n t e n* kan have et videregaaende Krav imod Bortfragteren, eller omvendt være begrænset i sit Krav mod Bortfragteren f. Eks. ved en negligence clause i Certepartiet. Dette er ogsaa forudsat i Konventionens Art. 10 i. f.

3 d i e S t y k k e. Bestemmelserne her svarer til Konvent. Art. 4, 2 og 3; jfr. om *Søpantoret* for Regreskravet nedenfor ad § 268 Nr. 4.

ad § 222.

1 s t e S t y k k e. Medens Bestemmelsen her *formelt* er uforandret, vil den dog med Inddragelsen af Skade paa Person under § 220 i Realiteten faa en større Rækkevidde end tidligere, al den Stund vor Praksis viser en afgjort Utilbøjelighed til at anvende Bestemmelsen i Sølovens § 8 om Rederens Ansvar for *Skade*, der er forarsaget af Skipperen eller nogen af Mandskabet i Tjenesten, paa andet end *materiel* Skade. Udvidelsen til Personskade er nødvendiggjort ved Konvent. jfr. navnlig modsætningsvis Art. 10, der kun forbeholder de nationale Love Frihed til at ordne Reglerne om *Begrænsningen* af Redernes Ansvar.

Bestemmelsen i Konv. Art. 5 om Redernes Ansvar for *Tvangsloedsens* Fejl stemmer vistnok med Indholdet af vor gældende Sølovs § 8, rigtig forstaaet. Da Bestemmelsen imidlertid ifølge Konv. Tillægsartikel¹ behøver at indføres i de nationale Love, forinden Signatar-Magterne er naaede til Enighed angaaende Begrænsningen af Reder-Ansvaret,